

Ο Γολγοθάς των υφυπουργών...

Ποιοι κινδυνεύουν να φύγουν, ποιοι μένουν στάσιμοι και ποιοι ελπίζουν σε προαγωγή

Περισσότερο από κάθε άλλη φορά αυτοί που νοιώθουν την καρέκλα τους να τρίζει εν όψει του ανασχηματισμού, είτε γίνει μετά το Πάσχα είτε αρκετά αργότερα άπω και το πιθανότερο, είναι οι υφυπουργοί. Ανέκαθεν βέβαια αυτοί αποτελούσαν τα... ευκολότερα θύματα, τούτη τη φορά ωστόσο ένας συνδυασμός παραγόντων τους φέρνει στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντος. Ο βασικότερος ίσως λόγος είναι ότι ο Κ. Σημίτης δεν έχει εκφράσει, μέχρι στιγμής τουλάχιστον, την πρόθεσή να απομακρύνει από την κυβέρνηση τους βασικούς υπουργούς εκ των οποίων οι μισοί σχεδόν προέρχονται από την «ιστορική ηγεσία» και οι υπόλοιποι από το χώρο των λεγόμενων «σημιτοφυλάκων». Ο δεύτερος λόγος είναι ότι οι πιο κοντά από τους υφυπουργούς έχουν ήδη μακριά θητεία και ως εκ τούτου η αντικατάστασή τους προσαφίνεται ως λύση στο πρόβλημα της «ανανέωσης» προσώπων. Άλλωστε μία από τις αιτίες που το κλίμα καθίσταται έτι βαρύτερο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα για τον κ. Σημίτη είναι το μπλοκάρισμα της «επιτερίδας» επί σειρά ετών. Ξεπερνούν, σύμφωνα με τις πληροφορίες, τους τριάντα οι μη έχοντες θητεία μέχρι σήμερα σε κυβερνητικό πόστο-βουλευτές που έχουν μετατραπεί σε θαμώνες του γραφείου του Σωκρ. Κοσμίδη και διεκδικούν έσοτα και μια θέση υφυπουργού. Σ' αυτούς δεν συμπεριλαμβάνονται όσοι έχουν σταματήσει πια να ελπίζουν και έχουν εγκαταλείψει το ηγετικό μπλοκ.

Μέσα σ' αυτά το κλίμα είναι μάλλον φυσιολογική παρενέργεια το ότι οι υφυπουργοί έχουν κατανεμηθεί... ατύπως σε τρεις κατηγορίες: στους «εξελλίμους» (εκείνους που θεωρείται ότι έχουν προϋπόθεση προαγωγής σε υπουργούς), στους «μονιμάδες» (εκείνους που δύσκολα μπορούν να ανεβούν βαθμίδα) και τους «αναλώσιμους», όσους δηλαδή η συμμετοχή τους στην κυβέρνηση έχει χρόνο λήξης. Ίσως δεν είναι τυχαίο ότι από τους σημερινούς υφυπουργούς σχεδόν ουδείς (με μία ή

Μιλένα Ανασταλάκη

Νίκος Φαρμάκης

Γιώργος Φλωρίδης

Αλέκος Βούλγαρης

δύο μόνον πιθανές εξαιρέσεις) φαίνεται να ανήκει στην πρώτη κατηγορία, σε αντίθεση με τα παρελθόν. Στην κατηγορία των υφυπουργών που αντιστοιχούν περισσότερο για τη θέση τους συγκαταλέγονται κατ' αρχάς εκείνοι οι οποίοι έχουν και μακριά συμμετοχή στην κυβέρνηση και θεωρείται επομένως ότι ολοκλήρωσαν τον κύκλο τους. Τέτοιοι είναι οι περιπτώσεις της αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών Ε. Παπαζώνη (μετέχει στην κυβέρνηση α-

νελλιώς από την περίοδο του Α. Παπανδρέου), του Δημ. Αποστολάκη στο Εθνικής Άμυνας (είναι υφυπουργός από το 1996), του Ν. Φαρμάκη στο Κοινωνικών Ασφαλίσεων (μετέχει στην κυβέρνηση από το 1994!), του Γ. Ζαφειρόπουλου στο Εθν. Οικονομίας προς τον οποίο ο κ. Σημίτης θεωρεί ότι εκπλήρωσε την «προχρέωσή» του, ενώ κινδυνεύει και ο υφυπουργός Εργασίας Χρ. Πρωτόπαπας μολονότι οι σχέσεις του με το Μαξίμου είναι πολύ στενές. Εκτός κυβέρνησης οδεύουν και οι δύο υφυπουργοί Εσωτερικών Κ. Καϊσέρλης (δεν έχασε απλώς τη βουλευτική έδρα στο Εκλογικό Διόικείο αλλά αντιμετώπιζε και τον κίνδυνο διώξεως) και Α. Τζαντίς ο οποίος ήδη προτοιμάζεται για υποψήφιος δήμαρχος στο Βόλο. Από τους υφυπουργούς που ορκίστηκαν για πρώτη φορά προ έτους στην «κόκκινη γραμμή» βρίσκονται ο Αλ. Βούλγαρης (καθώς έχει μειωθεί η ισχύς του Κ. Λαλιώτη που τον προκάλεσε), ο Φ. Χατζημιχάλης στο Γεωργίας, ο Αλ. Καλαφίτης (που δεν απέδωσε τα αναμενόμενα στο Ανάπτυξης), η Χρ. Σπυράκη (αν και προσωπική φίλη του Κ. Σημίτη υφίσταται τις συνέπειες του κλίματος κατά των «εξωκκοινοβουλευτικών»), ο Δημ. Θάνας στο Υγείας και ο Απ. Φωτιάδης που φαίνεται να τον συμπαρασπείρει η αποχώρησή του Γ. Παπαντωνίου από το Εθνικής Οικονομίας. Σε πιο καλή θέση καταγράφονται οι Ν. Αλεξιάδης και Η. Ευθυμίουπουλος (αν και εξωκοινοβουλευτικός έχει υπέρ του το ότι προέρχεται από το Φόρουμ της Κεντρορριστεράς) στο ΠΕΧΩΔΕ και ο Ε. Αργύρης στο Γεωργίας. Εκείνοι τέλος που νοιώθουν πιο ασφαλείς στην καρέκλά τους, έσοτα και αν μετακινήθούν σε άλλα, είναι οι Χρ. Πάχτας, Γ. Λυράς και Μιλ. Αποστολάκη που διαθέτουν την εμπιστοσύνη του Κ. Σημίτη, ο Τηλ. Κυτήρης που έχει μεταγραφεί στο χώρο των σημιτικών, ο Γρ. Νιώτης (ανάλαβε πρόσφατα καθήκοντα μετά την παραίτηση της Α. Λαΐου), ο Φ. Πετράνικκος (έχει την ενεργό στήριξη του Γ. Παπανδρέου) και ο Γ. Φλωρίδης ο οποίος όμως το πιθανότερο είναι να μετατεθεί σε άλλο πόστο. ■ Α.Κ.

ΕΚ ΒΑΘΡΩΝ ΑΛΛΑΓΗ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Οι εισηγήσεις που εξετάζει ο πρωθυπουργός για τη νέα δομή της κυβέρνησης

Ο ακριβής χρόνος που θα γίνει ο ανασχηματισμός παραμένει άγνωστος και όλες οι πληροφορίες συγκλίνουν στο ότι απομακρύνεται ίσως και για αρκετούς μήνες. Πάντως αυτό για το οποίο έχει στο συρτάρι του οικ οι λίγες εισηγήσεις ο Κ. Σημίτης-μεταξύ άλλων από τους Σωκρ. Κοσμίδη, Μιλ. Παπαϊωάννου και Ε. Βενιζέλου ενώ ο Ν. Θέμελης εκφράζει την άλλη γραμμή θεωρώντας ότι υπό τις παρούσες συνθήκες ο ανασχηματισμός δεν λύσει τα προβλήματα - είναι να τον συνδυάσει με δομικές αλλαγές, ούτως ώστε να περάσει, στο μέτρο του δυνατού, το μήνυμα ότι δεν αποσκοπεί απλώς στην αντικατάσταση ή μετακίνηση προσώπων αλλά και στη διαμόρφωση ενός πιο «σύγχρονου» πλαισίου της κυβερνητικής λειτουργίας.

Ηδη μελετώνται διάφορα σχέδια σχετικά με την αναδιάρθρωση των υπουργείων, την πιθανή συγχώνευση ή και κατάργηση ορισμένων εξ αυτών, την ενδεχόμενη δημιουργία νέων, αλλά και την αλλαγή του «πρωτοκόλλου» που εκτός από συμβολική θεωρείται ότι μπορεί να έχει και πολιτική σημασία.

Οι δύο Παπανδρέου
Σήμερα πρώτο τη τάξει υπουργείο είναι το Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, πλην όμως σχεδιάζεται η κατάργησή του. Και το μεν ένα τμήμα του θα απορροφήσει το υπουργείο Δημόσιας Τάξης καθώς και τους τομείς που έχουν σχέση με τα θεσμικά πολιτικά προστασία. Το δε άλλο θα συ-

νενώσει να έχει στη σφαίρα ευθύνης του τα θέματα της δημόσιας διοίκησης και αποκεντρώσεως. Σε μια τέτοια περίπτωση πάντως πρέπει να θεωρείται σύγχυση η μετακίνηση της Β. Παπανδρέου σε άλλο κορυφαίο υπουργείο.

Παλαιότερα οι σκέψεις που υπήρχαν στο Μέγαρο Μαξίμου προέβλεπαν την αναβάθμιση του (τρίτου σήμερα στο κυβερνητικό πρωτόκολλο) υπουργείου Εξωτερικών σε πρώτο τη τάξει, όπως άλλωστε συμβαίνει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Η τελική απόφαση όμως τώρα θα εξαρτηθεί και από την παραμονή ή όχι σ' αυτό του Γ. Παπανδρέου, δεδομένου ότι ο Κ. Σημίτης στην παρούσα φάση δεν επιθυμεί να εμφανιστεί ότι εν-

βαρύνει τον υπουργό Εξωτερικών στην κόουρα διαδοχής.

Στα δομικά επανασχεδιασμό της κυβέρνησης η θέση του υπουργείου Εθνικής Οικονομίας προβλέπεται αποδυναμωμένη, καθώς εκτιμάται ότι ο ρόλος που είχε να επιτελέσει κατά το παρελθόν δεν είναι ο ίδιος στις νέες συνθήκες της οικονομίας.

Επιπλέον, αρκετές από τις αρμοδιότητες του θεωρείται ότι πρέπει να μεταφερθούν σε άλλα υπουργεία, όπως το Εξωτερικών ή το Ανάπτυξης, ενώ δεν λείπουν και οι σκέψεις περί συγχώνευσής του με τα Οικονομικών.

Αλλαγές συζητούνται όσον αφορά και το υπουργείο Παιδείας, καθώς υποστη-

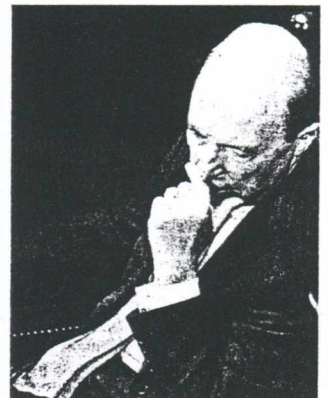
Το νέο υπερυπουργείο

Οι υποστηρικτές του δομικού ανασχηματισμού τονίζουν ότι ο «θεσμικός εκσυγχρονισμός του κράτους» έχει καταστεί πλέον απαραίτητη προϋπόθεση ώστε να επιταχυνθεί το κυβερνητικό έργο κατά την προερχόμενη διετία, κι έτσι να μπορέσει να ανακάμψει και πολιτικά το ΠΑΣΟΚ. Είναι ωστόσο βέβαιο ότι εκτός από τις επικριτικές σκακιόματρες οι οριστικές αποφάσεις του κ. Σημίτη για τη δομή του νέου σχήματος θα εξαρτηθούν και από τα πρόσφατα που θα κληθούν να το υπηρετήσουν. Βασικός άξονας πάντως φαίνεται να είναι σε κάθε περίπτωση η μείωση του αριθμού των υπουργείων, ούτως ώστε το Υπουργικό Συμβούλιο να καταστεί, όπως εκτιμάται, πιο ευέλικτο και πιο αποτελεσματικό. Το δεύτερο σημείο αιχμής έχει σχέση με τη συγχρόση ενός νέου υπερυπουργείου υπό τον πιθανό τίτλο «υπουργείο Κοινωνικών Υποθέσεων» κατ' αντιστοιχία με το γαλλικό μοντέλο. Το υπερυπουργείο αυτό θα συμπεριλάβει τους τομείς εργαίας, κοινωνικών ασφαλίσεων και τμήματα των αρμοδιοτήτων από τα υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Υγείας. Ορισμένοι μάλιστα υποστηρίζουν ότι ενδεχομένως θα έπρεπε να υπαχθεί και το υπουργείο Υγείας. Η συζητούμενη αναβάθμιση του νέου αυτού

υπερυπουργείου σε πρώτο ή δεύτερο τη τάξει υποστηρίζεται ότι θα υπογραμμίσει την κυβερνητική βούληση για ανάδειξη της κοινωνικής πολιτικής σε μείζονα προτεραιότητα, ενώ από την άλλη πλευρά θα διακυβεύσει την ταπεινότητα σε αυτό ενός εκ των κορυφαίων στελεχών, όπως ο Δ. Τσακατζόπουλος αρκεί να το देखεί και ο ίδιος.

Άκης Τσακατζόπουλος

Κώστας Σημίτης

ρίζεται ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για τη μεταφορά του τομέα των θρησκευμάτων στις αρμοδιότητες του υπουργείου Πολιτισμού. Αντίστοιχα από το υπουργείο Πολιτισμού θα φύγουν, εφόσον ο κ. Σημίτης κάνει δεκτή τη σχετική εισήγηση, οι αρμοδιότητες του αθλητισμού και μαζί με τα θέματα των Ολυμπιακών Αγώνων θα προικοδοτηθούν ένα νέο υπουργείο. Η όψηση ότι ο τομέας της Ολυμπιάδας πρέπει να υπαχθεί στο ΥΠΕΧΩΔΕ δεν φαίνεται να βρίσκει πολλούς και αξιόλογους υποστηρικτές. Πιθανή θεωρείται η αλλαγή της ονομασίας του υπουργείου Γεωργίας, ενώ τα δύο υπουργεία που σύμφωνα με όλες τις πληροφορίες κινδυνεύουν με κατάργηση, είναι τα Μακεδονίας - Θράκης και το Αιγαίου, καθώς υποστηρίζεται ότι έχουν εκλείψει οι λόγοι για τους οποίους δημιουργήθηκαν.

Ορισμένες εισηγήσεις τόσοσαντι και υπέρ της κατάργησης του υπουργείου Ναυτιλίας, αλλά οι ενστάσεις που διατυπώνονται είναι σοβαρές.

Προβληματισμός επικρατεί και για τη σκοπιμότητα διατήρησης ως αυτόνομου του υπουργείου Τύπου, καθώς μεγάλο τμήμα των αρμοδιοτήτων του μεταφέρεται στο ΕΣΡ, ενώ θεωρείται ότι η θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου είναι πλέον αρκετή.

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ

ΕΝΑΣ «ΑΠΡΟΣΜΕΝΟΣ ΕΡΩΤΑΣ» ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

Πριν από περίπου τρία χρόνια στις κινηματογραφικές αίθουσες η Γκούνιθ Πάλτροου καθήλωνε τους θεατές με την ερμηνεία της στην ανατρεπτική κομεντί «Απρόσμενος έρωτας». Ένα στιγμιαίο γεγονός, ένα λάθος στο τρένο που έπρεπε να πάρει, ήταν η αφορμή για να ξετυλιχτούν δύο διαφορετικά σενάρια σε σχέση με τη ζωή της. Το ένα κάπως πιο συνθησιμένο, το άλλο πιο περιπετειώδες. Από μια απλή, τυχαία, κίν-

Του ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΨΑΜΠΕΛΗ

ση κρίνονταν πολλά. Η ιστορία έχει δύο εκδοχές και η Έλεν, την οποία υποδύεται η Πάλτροου, τις ζει συγχρόνως, κινηματογραφική αδεία, ανάμεσα στον άνδρα που αγαπά και στον άνδρα που μόλις έχει γνωρίσει. Η ταινία δεν έχει σφαλώς άμεση σχέση με τα συμβαίνοντα στο ΠΑΣΟΚ -μάλλον

δεν θα βρῖκε τότε χρόνο ούτε για να τη δει ο Κ. Σημίτης-, αρκετοί όμως είναι εκείνοι που τη θυμήθηκαν τις τελευταίες ημέρες στο κυβερνών κόμμα κάνοντας σε πολιτική βάση τους σχετικούς παραλληλισμούς και πιθανολογώντας τις εξελίξεις αν ο πρωθυπουργός αποφάσιζε να κινηθεί προς τη μία ή προς την άλλη κατεύθυνση...

Ρομαντική κομεντί με χάπι εντ ή...

Στο πολιτικό έργο με πρωταγωνιστή τον Κ. Σημίτη, λοιπόν, η μια «όψη» τον θέλει να αντιμετωπίζει την κατάσταση κατά το συνήθη και... παραδοσιακό τρόπο. Συγκολλεί με τους καθιερωμένους ρυθμούς τις ασκήσεις των συνεργατών του, το λεγόμενο «πρωινό καφέ» καθώς και την «επικοινωνιακή ομήδα». Εκεί εκφράζει την πεποίθηση ότι σε γενικές γραμμές όλα βαίνουν καλώς και ότι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει η κυβέρνηση είναι προσωρινές. Στις δημοσκοπήσεις που του παραδίδει ο Στράτος Φαναράς της Μέτρον Analysis δεν διαβλέπει ιδιαίτερως ανησυχητικά στοιχεία και όταν του επισημαίνουν ότι η ΝΔ έχει μεγάλο προβάδισμα ανταπαντά ότι και προ διετίας η αντιπολίτευση προηγήθη κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες, αλλά τελικά πτιήθηκε στις εκλογές. Στις τελευταίες πριν από το Πάσχα συναντήσεις του με τους υπουργούς Αλ. Παπαδόπουλο, Π. Ευθυμίου,

θεσμο τη ΝΔ. Συζητούν ακόμη για τη συνταγματική αναθεώρηση, την αναπροσαρμογή της αποζημίωσης των βουλευτών μετά την καθιέρωση του ασυμβίβαστου καθώς και την πορεία του νομοθετικού έργου μέχρι το καλοκαίρι. Από τον Κ. Σκανδαλίδη ζητά να συγκαλεί τακτικά τα κομματικά όργανα της Χαριλάου Τρικούπη και να επιβλέπει την αμαλή πορεία προς το επόμενο συνέδριο, το οποίο θα πρέπει, όπως λέει, να γίνει κανονικά την άνοιξη του 2002. Του τονίζει την ανάγκη να διασφαλιστεί η διαφάνεια των διαδικασιών και εμφανίζεται απολύτως βέβαιος ότι θα επανεκλεγεί πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ με μεγάλη πλειοψηφία και δικώς αντίπαλο, ενώ θεωρεί βέβαιο ότι το εκσυγχρονιστικό μπλοκ θα επανασυμπεριωθή και θα επικρατήσει εκ νέου στην Κεντρική Επιτροπή. Ο Σωκράτης Κοσμίδης τον καθησυχάζει ότι το βερύ κλίμα στην Κινοβουλευτική Ομάδα έχει βελτιωθεί ύστερα και από τις υποσχέσεις στους πιο ανυπόμονους βουλευτές ότι θα αξιοποιηθούν μόλις φθάσει η στιγμή του ανασχηματισμού.

Ο Νίκος Θέμελης του φέρνει μηνύματα ότι οι τοιχογράφοι παράγοντες της οικονομίας και της αγοράς συνεχίζουν να στηρίζουν την κυβέρνηση και ότι «δεν εμπιστεύονται τον Καραμανλή». Ο πρωθυπουργός καλεί την έμπιστη γραμματέα του Μαρία Πλευράκη και αρχίζει να της υπαγορεύει τα μεταποσχολικά ραντεβού -η λίστα φθάνει μέχρι τα τέλη Μαΐου- αποκαλύπτοντάς της ότι έχει αποφασίσει «να σφίξει» τη λαογιά» στους υπουργούς με συνεχείς ασκήσεις σε όλους τους τομείς. Στη συνέχεια κλείνει τους φακέλους του και κάθεται στο γραφείο του να παρακολουθήσει τα βραδινά δελτία ειδήσεων όπου κυριαρχούν τα κοινωνικά θέματα -ένας ακόμα λόγος να μην ανασυχεύει. Έρχεται και το Πάσχα και έχει αποφασίσει αυτή τη φορά να περάσει πολύ χαλαρά στην Κέρκυρα.

...θρίλερ με απρόβλεπτο τέλος

Το «στιγμιαίο» γεγονός, που θα ήταν απαραίτητο για να τρέξει το άλλο σενάριο, δεν έχει και τόσο σημασία. Θα μπορούσε να είναι μια τυχαία συνάντηση του Κ. Σημίτη με έναν έμπιστό του φίλο, μη έχοντα σχέση με την πολιτική, του οποίου το ένστικτο ανέκαθεν εμπιστευόταν και που αυτή την φορά του είπε με αγωνία «δεν πάμε καλά!». Θα μπορούσε να είναι οι εντυπώσεις του από την αφιχθείσα επίσκεψη, προημερών, σε κάποιες δημόσιες υπηρεσίες στη Θεσσαλονίκη. Θα μπορούσε να είναι επίσης ένας φίλος με την ένδειξη «άκρωσ απόρρητον» που περιείχε το πραγματικό γκάλοπ με ευρήματα άκρωσ ανησυχητικά για την κυβέρνηση, το ΠΑΣΟΚ και τον ίδιο προσωπικά. Ίσως κι ένας συνδυασμός όλων αυτών. Το αποτέλεσμα είναι πάντως ότι κηρύττει κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» στο Μέγαρο Μαξίμου. Συγκαλεί αμέσως μια πολύ κλειστή σύσκεψη των στενών συνεργατών του. Στη συνέχεια αρχίζει να βλέπει τους βασικούς υπουργούς και να τους εξηγεί ότι απαιτούνται «άμεσες και γενναίες πρωτοβουλίες». Ο άμεσος ανασχηματισμός χαρακτηρίζεται αναγκαίος αλλά όχι αρκετός. Στις παρατηρήσεις ορισμένων ότι δεν πρέπει να λειτουργήσει υπό πίεση, αντιδρά οργισμένα -κάτι σπάνιο για το χαρακτήρα του- και εξηγεί ότι δεν σκοπεύει να στρουθοκαμφίσει ούτε να παραμείνει με σταυρωμένα τα χέρια μπροστά στην καθίζηση. Ζητά από τα κυβερνητικά στελέχη να του παραδώσουν τους και κρατά σημειώσεις στο μπλακάκι του από τις πολύωρες συζητήσεις μαζί τους. Όταν τελειώνουν αυτές οι επαφές κλείνεται στο γραφείο του με τις ώρες με τον Ν. Θέμελη και συζητούν τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν. Μια σκέψη που πέφτει στο τραπέζι είναι να καλέσει τους πρωτοκλασάτους, να συνάψει ένα νέο «πολιτικό συμβόλαιο» μαζί τους και να τους καλέσει να εμφανιστούν όλοι μαζί ενώπιον

του ελληνικού λαού σε μια συμβολική ένδειξη ενότητας. Στο πλαίσιο αυτό θα δημιουργηθούν και δύο θέσεις αντιπροέδρων στην κυβέρνηση. Στον αντίπαδο, μελετά την πρόταση να προχωρήσει σε ανοικτή ρήξη με τα ιστορικά στελέχη και να την εμφανίσει απέναντι στην ελληνική κοινωνία ως αναμέτρηση του «παλαιού» με το «νέο», να καταγγείλει σχέδια υπονόμησης του και να ζητήσει ραντεβού με τον Κ. Στεφανόπουλο προκειμένου να ζητήσει τη διεξαγωγή πρόωγων εκλογών για την εκκαθάριση της κατάστασης. Κι ενώ εκτιμούνται τα επικείμενα της μιας και της άλλης άποψης, καλείται ο Απ. Κακλαμάνης. Από τον πρόεδρο της Βουλής θέλει να μάθει την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, γιατί οι βουλευτές είναι εξοργισμένοι μαζί του και αν διαμορφώνεται ρεύμα ομφισβήτησης και κίνησης των διαδικασιών για την εκλογή νέου πρωθυπουργού. Ζητά επίσης ενημέρωση για τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθηθούν και τις συναγματοκτικές προθέσεις αν χρειαστεί να προκληθούν πρόωρες εκλογές, δεδομένου μάλιστα ότι συμπληρώθηκε ήδη ένας χρόνος (προθεσμία που θέτει το Σύνταγμα) από τις προηγούμενες. Στον Κ. Σκανδαλίδη λέει χωρίς περιστροφές ότι γνωρίζει πόσο βαρύ είναι το κλίμα και στα εσωκομματικά πεδία και πόσο εύφλεκτη είναι η κατάσταση στα εσωτερικά του. Και συζητά μαζί του πόσες είναι πραγματικά οι πιθανότητες να μην μπορέσει να επανεκλεγεί πρόεδρος στο συνέδριο κάτω από την πίεση για αλλαγή πολιτικής και ηγεσίας.

Στο Μαξίμου κηρύσσεται κατάσταση έκτακτης ανάγκης και μελετώνται δραματικές αποφάσεις

Ο πρωθυπουργός πιστεύει ότι «με συντονισμένη δουλειά και σταθερότητα» θα περάσουν οι δύσκολες μέρες για την κυβέρνηση

ετία». Τους εξηγεί επίσης, με έμμεσο αλλά σαφή τρόπο, ότι δεν είναι στις προθέσεις του να προχωρήσει σε ανασχηματισμό και ότι πριν από το δεύτερο εξάμηνο του 2003, όταν θα έχει ολοκληρωθεί η ελληνική προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην οποία έχει επενδύσει πολλά, δεν θα τον αποσκόλησει ο χρόνος των εκλογών.

Στην τηλεφωνική του συνομιλία με τον Α. Τσοχατζόπουλο αναφέρεται στην «παρεξήγηση» των τελευταίων ημερών, του δηλώνει ότι στην προσηκή τους συνάντηση θα βρεθεί λύση όσον αφορά τα εξοπλιστικά και σχεδιάζουν τα ξέθιδο τους στο Βερολίνο στις αρχές Μαΐου για το συνέδριο του ευρωπαϊκού σοσιαλιστικού κόμματος. Με τον πρόεδρο της Βουλής Απ. Κακλαμάνη που καταφθάνει κι αυτός, ύστερα από καιρό στο Μέγαρο Μαξίμου, απλώς ανταλλάσσει απόψεις για την πολιτική κατάσταση και για το αν επιστροφή Σουφλιά θα ευνοήσει μακροπρό-

